

Rettevejledning

Til

Videregående formueret

Ordinær eksamen 2015-2016

Bemærk: rettevejledningen skitserer kort de hovedproblemer, der skal diskuteres, og deres sandsynlige udfald på baggrund af opgavens oplysninger. Alternative diskussioner kan være nødvendige afhængige af opgavens opbygning. Andre diskussioner kan naturligvis tages, for så vidt der er belæg for alternative synspunkter og overvejelser, og rettevejledningen er derfor ikke udtryk for nogen udtømmende opregning af alle problemstillinger der kan diskuteres, ej heller for en udtømmende angivelse af de korrekte løsninger, der kan tænkes givet.

Rettevejledningen er derfor heller ikke et udtryk for en udtømmende angivelse af, hvad der lægges vægt på ved karaktergivningen, idet det skal bemærkes, at det ikke er nok at "løse problemerne", ved blot at skrive "jeg mener" osv., men at der i høj grad lægges vægt på de akademiske kundskaber, som der fokuseres på i Videregående formueret jf. fagbeskrivelsen: argumenter for og imod samt ikke mindst henvisning til retskilder, herunder principper, domme, Lærebog i Obligationsret 1 og 2 mv. – kort fortalt, den juridiske metode. En god karakter kan derfor også gives, selvom resultatet ikke nødvendigvis er helt rigtigt, og omvendt kan en dårlig karakter gives for et rigtigt resultat, som imidlertid ikke er underbygget ved de rigtige argumenter eller ved anvendelse af den rigtige juridiske metode. Den givne karakter afspejler det nedenfor angivne opnåede formål i forhold til fagbeskrivelsen i sin helhed.

Karakteren 12

Ved karakteren 12 indgår særligt, om

- de obligationsretlige problemstillinger, som opgaven rummer, er **præcist forstået og defineret**
- **fagtermer** og **begrebsapparatet** fra obligationsretten beherskes med **stor sikkerhed**
- **alle** relevante **obligationsretlige retskilder** og **metoder** inddrages, herunder relevante **analogier** og **principper**
- **irrelevante** oplysninger, retskilder, diskussioner mv., er udeladt
- der er på en **overbevisende, udfyldende, klar** og **struktureret** måde argumenteret for de korrekte løsninger, som er mulige
- der er kun **få uvæsentlige** mangler eller utilstrækkeligheder

Med andre ord er det altså ikke tilstrækkeligt for at få en god karakter, at nå en korrekt løsning; man skal også kunne argumentere for det, og lade være med at diskutere irrelevante emner mv. Dette kan også ses af beskrivelsen af karakteren 02:

Karakteren 02

Ved karakteren 02 indgår særligt, om

- kun en mindre, men dog **væsentlig** del af de obligationsretlige problemstillinger, som opgaven rummer, er identificeret og forstået
 - fagtermer og begreber, som faget rummer, er anvendt og forstået i et omfang, der viser, at den studerende har en **grundlæggende** rigtig forståelse af området, men dog uden at besidde et fuldstændigt overblik
 - relevante retskilder, analogier og principper er anvendt i et omfang, der viser at den studerende kan benytte disse til **korrekt** juridisk argumentation, men uden at besidde et fuldstændigt overblik
 - besvarelsen er formidlet på et tilstrækkeligt acceptabelt dansk, men er behæftet med en del fejl og mangler, ligesom den generelt er ustruktureret, uklar og ikke særligt overbevisende i sin argumentation
-

Vejledende problemkatalog, Videregående Formueret

Skriftlig eksamen Vinter 2015-2016.

Opgave 1

Opgaven består i at vurdere, efter hvilket regelsæt henholdsvis MaxFit og HIMA kan tænkes at være ansvarlige, idet den oprindelige producent af fitness-maskinen - der både har produceret maskine og metalpinde – er gået konkurs og ikke mere findes.

I vurderingen skal indgå en diskussion af både det i retspraksis udviklede produktansvar (RUP), Produktansvarsloven (PAL) samt almindelige obligationsretlige regler om ansvar for realydelser.

Der er tale om personskade og forbrugertingskade, samt visse afledte tab (yogaudstyr og fitnessmedlemskab).

Ansaret for personskade og forbrugertingskade (mobiltelefon) er omfattet af PAL, jf § 2, stk. 1, og § 2, stk. 2, idet produktet naturligvis må anses for defekt, jf. § 5, stk. 1, nr. 2.

HIMA er ansvarlig som producent-importør, jf. § 4, stk. 2. MaxFit er ansvarlig efter § 10, da det er culpøst ikke at udskifte alle metalpinde, når flere metalpinde pludselig udviser defekt i en helt ny sending. De er begge solidarisk ansvarlige, jf. §11, for personskade og forbrugertingskaden, idet Anne ikke har udvist egen skyld. Der fratrækkes umiddelbart 4.000 kr. i selvrisko for tingskaden, men dette beløb kan dækkes gennem RUP, såfremt der måtte være ansvar herefter, hvilket alt indikerer (culpa). MaxFit kan ikke fraskrive sig dette ansvar, jf. PAL § 12. Medlemsbetingelsernes § 12 er derfor virkningsløs.

Skaden på yogaudstyr og medlemskab kan næppe dækkes efter PAL, jf. PAL 2 (kun personskade og tingskade dækkes), men muligvis efter RUP eller andre regler, se i det følgende.

Ansaret efter RUP må også foreligge, idet det bemærkes, at dette ansvar gælder ved siden af – men dog ikke kan fortrænge, men godt supplere – reglerne i PAL, jf. dennes § 13.

Der må foreligge ansvar efter RUP, idet MaxFit har udvist culpa ved ikke at udskifte metalpindene, da de første par uheld indtræder. Derfor er tjenesteydelsen (Fitnessstræning skal stilles til rådighed sikkert, herunder vedligeholdelse af maskiner) defekt/farlig, hvorfor der også foreligger ansvar efter RUP. Det er dog omdiskuteret, i hvilket omfang tjenesteydelser er omfattet af produktansvarsregler. Eventuelt vil et argument kunne være, at det er maskiner monteret i fast ejendom, der er defekte. Mest alternativt er det en defekt realydelse, der er tale om (sikker brug af maskiner som led i fitness). Disse ansvarsgrundlag vil kunne dække de 4.000 i selvrisko på telefonen.

Ligeledes vil personskaden kunne dækkes, men her dækker allerede PAL.

Med hensyn til skade på yogaudstyr og fitnessabonnement, er der et videre skadesbegreb efter RUP. Det er dog mest nærliggende at dække disse tab efter reglerne i kontrakt (realydelser), da MaxFit

burde have tjekket både tøj og medlemskab, da de ved, at årsagen til at dette ikke fjernes, skyldes den skade, medlemmet har fået. Man burde have lagt to og to sammen, og spurgt skadelidte, om hun havde ejendele liggende ligesom man kunne have spurgt ind til pause på medlemskab. Årsagen til, at medlemmet således ikke kan varetage sine interesser, er jo netop fejlen fra MaxFit.

Alternative diskussioner anerkendes dog.

Opgave 2.

Hvorvidt Tanja er forpligtet til at betale erstatning afhænger af, om der er tale om lån eller leje, jf. herved Lærebog i Obligationsret kap. 4, afsnit 4.3.c og 4.3.d, herunder en diskussion af DL 5-8-1. Det fremgår af opgaven, at udover at Tanja skal uddele brochurer, ligesom bilen er dekoreret med MaxFit reklamer. Herved er lånet også i långivers interesse, og det må derfor antages, at MaxFit bærer risikoen for den hændelige skade/selvrisikoen, idet det bemærkes, at Tanja ikke har udvist culpa.